



Datum van
inontvangstneming

:

03/10/2016

Zaak C-472/16

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

24 augustus 2016

Verwijzende rechter:

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

12 mei 2016

Appellant:

████████████████████

Geïntimeerden:

Ayuntamiento de Valladolid,
FOGASA,
Músicos y Escuela, SL,
In-pulso Musical, Sociedad Cooperativa

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Door ██████████ is hoger beroep ingesteld bij de afdeling arbeids- en socialezekerheidszaken van het Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (hoogste rechterlijke instantie van de autonome regio Castilla y León) tegen de uitspraak van de Juzgado de lo Social n.º 4 de Valladolid (rechterlijke instantie voor arbeids- en socialezekerheidszaken nr. 4 van Valladolid), waarbij het beroep wegens individueel ontslag is verworpen dat hij tegen de Ayuntamiento de Valladolid (gemeente Valladolid), FOGASA (garantiefonds voor werknemers), Músicos y Escuela, SL, en de coöperatie In-pulso Musical had ingesteld.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

In het hoofdgeding is aan de orde of er al dan niet een overgang van een onderneming, een vestiging of een onderdeel van een vestiging heeft plaatsgevonden, zodat het ontslag het gevolg van die overgang is en dus in strijd is met richtlijn 2001/23/EG.

De discussie betreft tevens de vraag of de rechtmatigheid van het ontslag door de individuele werknemer kan worden betwist wanneer dat ontslag heeft plaatsgevonden in het kader van een eerder besluit van de onderneming tot collectief ontslag, waartegen bij de rechter beroep is ingesteld dat is verworpen bij in kracht van gewijsde gegane uitspraak, aangezien het feit dat een individuele werknemer de rechtmatigheid van zijn ontslag niet kan betwisten wanneer de oorzaak hiervan ligt in een eerdere overgang van de onderneming of vestiging, in strijd kan zijn met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (recht op een doeltreffende voorziening in rechte).

De rechtsgrondslag is artikel 267 VWEU.

Prejudiciële vragen

- 1) Is er sprake van een overgang in de zin van richtlijn 2001/23/EG wanneer de concessiehouder van een gemeentelijke muziekschool, aan wie de gemeente alle materiële middelen (ruimten, instrumenten, leslokalen, meubilair) ter beschikking stelt, die zijn eigen personeel in dienst neemt en die zijn diensten per schooljaar verleent, zijn activiteiten beëindigt per 1 april 2013, dat wil zeggen twee maanden vóór het einde van het schooljaar, en alle materiële middelen teruggeeft aan de gemeente, die de activiteiten niet hervat om het schooljaar 2012-2013 af te ronden, maar na een nieuwe aanbesteding de concessie gunt aan een nieuwe opdrachtnemer, die de activiteiten hervat in september 2013, bij aanvang van het nieuwe schooljaar 2013-2014, waartoe de gemeente hem de noodzakelijke materiële middelen (ruimten, instrumenten, leslokalen, meubilair) overdraagt waarover voorheen de vorige opdrachtnemer beschikte?
- 2) Indien de voorgaande vraag bevestigend wordt beantwoord, moet in de beschreven omstandigheden – waarin de eerste opdrachtnemer zich door de wanprestatie van de opdrachtgever (gemeente) genoopt ziet zijn activiteiten te beëindigen en het voltallige personeel te ontslaan, en de opdrachtgever vervolgens de materiële middelen overdraagt aan een tweede opdrachtnemer, die de activiteiten voortzet – artikel 4, lid 1, van richtlijn 2001/23/EG dan aldus worden uitgelegd dat het ontslag van de werknemers van de eerste opdrachtnemer heeft plaatsgevonden „om economische, technische of organisatorische redenen die wijzigingen voor de werkgelegenheid met zich brengen” of is dit ontslag het gevolg van „de

██████████

overgang van de onderneming, vestiging of onderdeel van de onderneming of vestiging”, welke ontslaggrond bij dat artikel wordt verboden?

- 3) Indien het antwoord op de vorige vraag luidt dat het ontslag het gevolg is van de overgang en dus in strijd is met richtlijn 2001/23/EG, moet artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dan aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die een rechter of een rechterlijke instantie verbiedt ten gronde te beslissen over de argumenten van een werknemer die zijn in het kader van een collectieve ontslagprocedure gegeven ontslag aanvecht in een individuele procedure, teneinde de rechten te doen gelden die voortvloeien uit de toepassing van richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen en van richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag, op grond dat er een eerdere, in kracht van gewijsde gegane uitspraak over het collectief ontslag is geweest in een procedure waarin de werknemer geen partij kon zijn, terwijl vakbondsafvaardigingen in het bedrijf en/of wettelijke werknemersvertegenwoordigers dat wel waren of konden zijn?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 6 VEU.

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie: artikelen 47 en 52.

Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen. Artikelen 1, lid 1, onder b), en 4, lid 1.

Richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag.

Arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van:

16 maart 1986, Spijkers/Benedik, 24/85, EU:C:1986:127;

17 december 1987, Ny Molle Kro, C-287/86, EU:C:1987:573;

2 december 1999, Allen, C-234/98, EU:C:1999:594;

20 november 2003, Abler, C-340/2001, EU:C:2003:629;

15 december 2005, Güney-Gorres en Demir, C-232/04 en C-233/04 EU:C:2005:778;

6 maart 2014, Amatori e.a., C-458/12, EU:C:2014:124;

9 september 2015, C-160/14, Ferreira da Silva, EU:C:2015:565, en

26 november 2015, C-509/14, ADIF, EU:C:2015:781.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Estatuto de los Trabajadores (werknemersstatuut): artikelen 44 en 51.

Ley 36/2011, de 10 de octubre, reguladora de la jurisdicción social (wet 36/2011 van 10 oktober 2011 betreffende de rechten voor arbeids- en socialezekerheidszaken). Artikel 124.

Real Decreto 1483/2012, de 29 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento de los procedimientos de despido colectivo y de suspensión de contratos y reducción de jornada (koninklijk besluit 1483/2012 van 29 oktober 2012 tot vaststelling van het reglement inzake de procedure voor collectief ontslag, opschorting van het arbeidscontract en verkorting van de arbeidstijd).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 XXXXXXXXXX (hierna: „appellant”) was sinds 11 november 1996 als muzikleraar werkzaam bij de Escuela Municipal de Música de Valladolid (gemeentelijke muziekschool van Valladolid). Aanvankelijk werd de muziekschool rechtstreeks bestuurd door de Ayuntamiento de Valladolid, zodat appellant in eerste instantie door de Ayuntamiento de Valladolid was aangenomen.
- 2 Vanaf 1997 werd de gemeentelijke muziekschool niet langer rechtstreeks bestuurd door de Ayuntamiento de Valladolid, die na een openbare aanbesteding de bestuursopdracht gunde aan Músicos y Escuela, SL, die hiermee sindsdien onafgebroken werd belast. Deze onderneming had de voorzieningen, ruimten en middelen voor de dienstverlening overgenomen en zette de activiteiten van de gemeentelijke muziekschool voort, die nog steeds werden beschouwd als een door de Ayuntamiento de Valladolid aan de burgers geboden dienstverlening.
- 3 In het kader van de overdracht door de Ayuntamiento de Valladolid van de activiteiten en voorzieningen van de gemeentelijke muziekschool aan Músicos y Escuela, SL, heeft deze onderneming vanaf het begin een deel van de werknemers

[REDACTED]

in dienst genomen die voordien werkzaam waren geweest voor de Ayuntamiento de Valladolid, waaronder appellant.

- 4 De laatste gunning van de gemeentelijke muziekschool aan Músicos y Escuela, SL vond plaats in september 2012 en liep tot en met 31 augustus 2013. Toen het leerlingenaantal van de muziekschool in het schooljaar 2012-2013 afnam, ontstond er echter een verschil tussen de door de leerlingen betaalde leselden en de met de Ayuntamiento de Valladolid overeengekomen prijs voor de dienstverlening. Músicos y Escuela, SL eiste in december 2012 het verschil op bij de Ayuntamiento de Valladolid, die betaling weigerde. In die omstandigheden heeft Músicos y Escuela, SL op 19 februari 2013 verzocht om ontbinding van de gunningsovereenkomst wegens wanprestatie van de gemeente, met schadevergoeding. De Ayuntamiento de Valladolid weigerde in te gaan op het verzoek om ontbinding en ontkende dat zij wanprestatie had gepleegd. Integendeel, zij besloot een onderzoek in te stellen teneinde de overeenkomst te ontbinden wegens wanprestatie van de onderneming en weigerde haar enige schadevergoeding te betalen; eveneens weigerde zij de borg van 15 000 EUR terug te betalen. Tegelijkertijd eiste zij dat Músicos y Escuela, SL haar diensten bleef verlenen tot het eind van het schooljaar 2012-2013.
- 5 Músicos y Escuela, SL startte op 4 maart 2013 de onderhandelings- en raadplegingsprocedure met het oog op het collectief ontslag van haar voltallige personeel op grond van de financiële situatie waarin zij was komen te verkeren door het conflict met de Ayuntamiento de Valladolid. Toen het onmogelijk was gebleken overeenstemming te bereiken met de werknemersvertegenwoordiging, besloot zij op 27 maart 2013 het voltallige personeel collectief te ontslaan. Op 31 maart 2013 beëindigde Músicos y Escuela, SL haar activiteiten en op 1 april droeg zij het bezit van de voor de gemeentelijke muziekschool bestemde ruimten, instrumenten en middelen weer over aan de Ayuntamiento de Valladolid. Op 4 april overhandigde de onderneming de ontslagbrief aan het voltallige personeel van de school, met inbegrip van appellant. Het ontslag ging in op 8 april 2013.
- 6 De personeelsafvaardiging (gekozen vertegenwoordigers van het personeel van de onderneming) is tegen het besluit van de onderneming tot collectief ontslag opgekomen bij de afdeling arbeids- en socialezekerheidszaken te Valladolid van het Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León. Bij arrest van 19 juni 2013 heeft deze afdeling het beroep verworpen. In dit arrest overwoog de afdeling:
 - a) dat de Ayuntamiento de Valladolid, ofschoon zij de eigendom van de ruimten, voorzieningen en middelen van de gemeentelijke muziekschool had teruggekregen, niet verplicht was de activiteiten van deze school voort te zetten en het personeel over te nemen, aangezien de Ayuntamiento niet verplicht is deze activiteiten aan haar burgers aan te bieden en deze derhalve niet hoeft in stand te houden of rechtstreeks in beheer hoeft te hebben;

- b) dat de onderneming Músicos y Escuela, SL tijdens de raadplegingsprocedure te goeder trouw had onderhandeld, met de bedoeling een akkoord te bereiken binnen de grenzen van de financiële situatie waarin zij zich bevond;
 - c) dat er geen bedrijfseconomische redenen waren die het ontslag rechtvaardigden, want de afname van het leerlingenaantal van de gemeentelijke muziekschool had zich voorgedaan aan het begin van het schooljaar 2012-2013, en toen had de onderneming nog geen maatregelen genomen. Deze zouden overigens niet moeten bestaan in de sluiting van de school en het ontslag van het voltallige personeel, maar in de aanpassing van het aantal werknemers en de materiële middelen aan de vraag, en,
 - d) dat de onderneming Músicos y Escuela, SL echter wel een financiële grond had voor het ontslag, want de afname van de inkomsten uit inschrijvingen van leerlingen was niet financieel gecompenseerd door de Ayuntamiento de Valladolid en leidde tot een tekort op de balans dat de sluiting en de beëindiging van de activiteiten rechtvaardigde.
- 7 De personeelsafvaardiging heeft tegen dit arrest cassatieberoep ingesteld bij de vierde kamer van het Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie) die dit beroep bij arrest van 17 november 2014 heeft verworpen. Nadat dit arrest in kracht van gewijsde was gegaan hebben de rechtbanken voor arbeids- en socialezekerheidszaken zich uitgesproken over de vorderingen van de individuele werknemers die hun eigen ontslag aanvochten, zoals de in casu aan de orde zijnde vordering van appelllant.
- 8 Van haar kant heeft de Ayuntamiento de Valladolid in augustus 2013 een besluit genomen tot ontbinding van de bestuursrechtelijke overeenkomst met Músicos y Escuela, SL, wegens aan deze onderneming toe te rekenen gronden (stopzetting van haar bestuurswerkzaamheden ten behoeve van de school per 1 april 2013), beslag gelegd op de door de opdrachtneemster in contanten gestorte borg van 15 000 EUR en een bedrag van 12 172,72 EUR van haar geëist als schadevergoeding wegens wanprestatie. In diezelfde maand heeft zij de bestuursopdracht betreffende de gemeentelijke muziekschool gegund aan de Sociedad Cooperativa (coöperatie) In-pulso Musical. Na deze gunning heeft zij de ruimten, instrumenten en middelen om de gemeentelijke muziekschool te kunnen besturen ter beschikking van In-pulso Musical gesteld, en in september 2013 heeft de school haar activiteiten hervat voor het schooljaar 2013-2014. In juni 2014 is het bestuur van de gemeentelijke muziekschool na aanbesteding opnieuw toegewezen aan In-pulso Sociedad Cooperativa, voor de schooljaren 2014-15 en 2015-16. Het is niet bekend of deze onderneming werknemers in dienst heeft genomen die voorheen bij de gemeentelijke muziekschool werkten en door Músicos y Escuela, SL waren ontslagen. Nadat de activiteiten van de gemeentelijke muziekschool waren hervat heeft de werknemer niet alleen een vordering wegens ontslag ingesteld tegen Músicos y Escuela, SL en de

[REDACTED]

Ayuntamiento de Valladolid, maar ook tegen In-pulso Musical Sociedad Cooperativa.

- 9 De besloten vennootschap Músicos y Escuela is op 30 juli 2013 failliet verklaard, waarna de onderneming de fase van liquidatie is ingegaan en in september 2013 is ontbonden door de Juzgado de lo Mercantil (rechter voor handelszaken)
- 10 Aangaande het geschil tussen de Ayuntamiento de Valladolid en de onderneming Músicos y Escuela, SL over de ontbinding van de tussen hen bestaande overeenkomst heeft de afdeling bestuursrecht te Valladolid van het Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León in oktober 2014 en april 2015 arresten gewezen die in kracht van gewijsde zijn gegaan en waarbij zij heeft vastgesteld dat de Ayuntamiento de Valladolid een onjuiste uitleg heeft gegeven aan de aanbestedingsovereenkomst met Músicos y Escuela, SL en zich niet heeft gehouden aan de daarin overeengekomen voorwaarden voor zover die voorzagen in een inkomstengarantie, los van het aantal ingeschreven leerlingen. Daardoor kreeg Músicos y Escuela, SL te maken met een ernstig tekort op de balans dat haar belette haar activiteiten bij gebrek aan financiële middelen te ontplooiën, en deed zich een grond voor ontbinding van de overeenkomst voor die toe te rekenen was aan de Ayuntamiento de Valladolid. Dientengevolge wordt in deze arresten de eis van Músicos y Escuela, SL tot ontbinding van de overeenkomst met de Ayuntamiento de Valladolid toegewezen, wordt het besluit van de Ayuntamiento de Valladolid tot ontbinding van de overeenkomst wegens aan Músicos y Escuela toe te rekenen gronden nietig verklaard, worden de financiële aanspraken van de Ayuntamiento de Valladolid op Músicos y Escuela, SL nietig verklaard en wordt het recht van deze onderneming op terugbetaling van de borg van 15 000 EUR erkend. Daarnaast wordt echter geoordeeld dat ook de onderneming wanprestatie heeft gepleegd door de dienstverlening eenzijdig te beëindigen zonder de gerechtelijke procedure af te wachten, en daarom wordt de verzochte schadevergoeding niet toegekend.
- 11 Wat betreft het door appellant ingestelde beroep tegen zijn individuele ontslag, heeft de Juzgado de lo Social n.º 4 de Valladolid de tegen Músicos y Escuela, SL, de Ayuntamiento de Valladolid en de coöperatie In-pulso Musical ingestelde vordering afgewezen. De Juzgado de lo Social oordeelt dat het arrest van de afdeling arbeids- en socialezekerheidszaken te Valladolid van het Tribunal Superior de Justicia van 19 juni 2013, waarbij het door de personeelsafvaardiging ingestelde beroep tegen het collectief ontslag is verworpen, overeenkomstig artikel 124, lid 13, onder b), van de Ley [reguladora] de la Jurisdicción Social bindend is in het kader van een beslissing inzake individueel ontslag, ook als de werknemer geen partij is geweest in de procedure waarin dit arrest is gewezen. Derhalve is de Juzgado van oordeel dat er voldoende gronden bestonden voor het collectief ontslag, dat dit correct is gegeven, en dat de onderneming op grond hiervan kon overgaan tot het individuele ontslag. Hij stelt bovendien dat er ten aanzien van In-pulso Sociedad Cooperativa arbeidsrechtelijk geen sprake is van opvolging van ondernemingen aangezien er ongeveer vijf maanden zijn verstreken

tussen het ontslag van de werknemer en de hervatting van de activiteiten van de gemeentelijke muziekschool door de nieuwe opdrachtneemster.

- 12 Appellant heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld bij de verwijzende rechter.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 13 Appellant voert aan dat het gezag van gewijsde van het arrest houdende afwijzing van de collectieve vordering inzake het collectief ontslag zich niet kan uitstrekken tot feiten die later plaatsvinden, zoals, ten eerste, de nieuwe gunning van de opdracht tot het besturen van de gemeentelijke muziekschool aan de coöperatie In-pulso Musical en de hervatting van de activiteiten hiervan per september 2013 en, ten tweede, de in bestuursrechtelijke arresten met kracht van gewijsde gedane vaststelling van de aansprakelijkheid van de Ayuntamiento de Valladolid voor de niet-nakoming van de overeenkomst met Músicos y Escuela, SL, die leidde tot de beëindiging van deze onderneming in april 2013 en tot het collectieve ontslag. Hij voert eveneens aan dat het gezag van gewijsde geen gevolgen voor hem kan hebben aangezien hij geen partij was in de gerechtelijke procedure wegens collectief ontslag, en dit wettelijk niet eens kon zijn wegens de wijze waarop deze procedure in de wetgeving en de rechtspraak is opgevat. Partijen zijn in de twee procedures dus niet dezelfde. Ook stelt hij dat er een overgang heeft plaatsgevonden van de activiteiten, die dezelfde zijn gebleven, en van de bijbehorende middelen aan de coöperatie In-pulso Musical, en dat de overgang van de vestiging derhalve geen rechtvaardiging kan vormen voor de beëindiging van de overeenkomst.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 14 In casu moet ten eerste worden onderzocht of er een overgang van een onderneming of vestiging heeft plaatsgevonden, waarbij volgens de afdeling slechts één punt van twijfel rijst, namelijk ten aanzien van de tijdelijke onderbreking van de activiteiten.
- 15 De overgang van de materiële middelen vormt geen punt van geschil. De materiële middelen van de gemeentelijke muziekschool zijn eigendom van de Ayuntamiento de Valladolid, die de activiteiten aanvankelijk rechtstreeks aanbood en ze vervolgens uitbesteedde aan Músicos y Escuela, SL, aan wie zij de middelen ter beschikking stelde. Toen Músicos y Escuela, SL op 1 april 2013 de uitoefening van de activiteiten stopzette gaf zij de middelen terug aan de Ayuntamiento de Valladolid, die ze bij de start van het schooljaar begin september 2013 ter beschikking stelde van de nieuwe opdrachtneemster, de coöperatie In-pulso Musical. De terbeschikkingstelling door de opdrachtgever aan de opdrachtnemer van de voor de uitoefening van de activiteiten benodigde materiële middelen, de teruggave hiervan aan de eigenaar en vervolgens de terbeschikkingstelling ervan

██████████

aan een nieuwe opdrachtnemer vormen een overgang in de zin van richtlijn 2001/23/EG.

- 16 In casu betreft de twijfel de vraag of de tijdelijke onderbreking van de activiteiten tussen 1 april en begin september 2013 ertoe leidt dat er geen sprake is van een overgang van onderneming of vestiging. Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat het belangrijkste criterium om te bepalen of er sprake is van een overgang in de zin van richtlijn 2001/23/EG ligt in de vraag of de betrokken entiteit haar identiteit behoudt, wat voornamelijk blijkt uit de omstandigheid dat zij haar bedrijfsvoering daadwerkelijk voortzet, maar er wordt ook rekening gehouden met de mogelijkheid dat deze wordt hervat. In concreto wordt in het arrest Ny Molle Kro overwogen dat er sprake is van een overgang in de zin van de eerdere richtlijn 77/187/EEG ingeval de eigenaar van een verpachte onderneming deze weer in eigen hand neemt en haar te dien einde gedurende enkele maanden sluit en later heropent, waarbij „de tijdelijke sluiting van de onderneming en de afwezigheid van personeel op het tijdstip van de overgang” omstandigheden zijn die moeten worden beoordeeld om te bepalen of de onderneming of vestiging haar identiteit behoudt, maar die „op zichzelf de toepasselijkheid van de richtlijn niet uitsluiten, met name niet wanneer het gaat om een seizoenbedrijf”.
- 17 Wordt ervan uitgegaan dat er sprake is van een overgang in de zin van richtlijn 2001/23/EG, dan moet worden gewezen op artikel 4, lid 1, hiervan, dat bepaalt dat de overgang op zichzelf geen reden tot ontslag vormt, maar dat het geen beletsel vormt voor ontslagen om economische, technische of organisatorische redenen.
- 18 In casu was het voor de eerdere opdrachtnemster, Músicos y Escuela, SL, wegens het feit dat de Ayuntamiento de Valladolid de met haar gesloten overeenkomst niet was nagekomen en ten gevolge van de schuld die de Ayuntamiento jegens haar had, financieel onmogelijk haar activiteiten voort te zetten. Deze wanprestatie van de Ayuntamiento leidde ertoe dat Músicos y Escuela, SL haar onderneming moest sluiten waardoor, nadat zij haar voltallige personeel had ontslagen, de activiteiten konden worden gegund aan een nieuwe opdrachtnemer.
- 19 Het collectief ontslag naar Spaans recht, de samenhang hiervan met het individueel ontslag en de respectieve gerechtelijke acties zijn in artikel 51 van het Estatuto de los Trabajadores, artikel 124 van de Ley [reguladora] de la Jurisdicción Social en Real Decreto 1483/2012 geregeld als volgt:
 - a) Het besluit van de onderneming tot collectief ontslag, dat moet worden genomen na onderhandelingen met en raadpleging van de wettelijke vertegenwoordigers van de werknemers, leidt niet tot beëindiging van de betrokken arbeidsovereenkomsten, maar is slechts een intentieverklaring van de onderneming. Nadat zij haar besluit heeft genomen en de arbeidsinstanties en de werknemersvertegenwoordigers hiervan in kennis

- heeft gesteld (na afronding van de verplichte onderhandelings- en raadplegingsprocedure), moet zij in het kader van haar eerdere besluit tot collectief ontslag, met inachtneming van een aantal formaliteiten, overgaan tot het concrete ontslag van iedere getroffen individuele werknemer.
- b) De ontslagen individuele werknemers kunnen het besluit tot collectief ontslag niet aanvechten; evenmin zijn zij partij of kunnen zij partij zijn in de gerechtelijke procedure waarin het collectieve ontslag wordt aangevochten, aangezien op grond van artikel 124 van de Ley [reguladora] de la Jurisdicción Social uitsluitend werknemersvertegenwoordigers (ondernemingsraden, personeelsafvaardigingen of ad-hoc-commissies) en vakbonden met een afvaardiging op het terrein waar de collectieve ontslagen vallen, beroep kunnen instellen tegen collectief ontslag. Blijkens de rechtspraak van de vierde kamer van het Tribunal Supremo mogen getroffen individuele werknemers niet in de procedure verschijnen.
- c) Tegen de uitspraak van de afdeling arbeids- en socialezekerheidszaken van het Tribunal Superior de Justicia (of, afhankelijk van de situatie, de afdeling arbeids- en socialezekerheidszaken van de Audiencia Nacional (nationaal gerechtshof)) in de beroepsprocedure tegen het collectief ontslag kan cassatieberoep worden ingesteld bij de vierde kamer van het Tribunal Supremo. Wegens het buitengewone karakter van deze procedure moet het Tribunal Supremo zich echter beperken tot onderzoek naar de feiten zoals deze waren ten tijde van het geding voor de rechter die de beroepen uitspraak heeft gedaan, waardoor latere gebeurtenissen niet in overweging kunnen worden genomen. In casu is in de rechterlijke beslissingen inzake collectief ontslag derhalve de situatie onderzocht zoals deze was op 22 mei 2013.
- d) De individuele werknemers kunnen wel hun eigen individuele ontslag aanvechten bij de rechter en in die procedure kunnen zij alle middelen van individuele en collectieve aard aanvoeren die ertoe kunnen leiden dat hun individuele ontslag nietig of onrechtmatig wordt verklaard. Indien er echter door een vakbond of werknemersvertegenwoordiging beroep is ingesteld tegen het besluit van de onderneming tot collectief ontslag, verbiedt de wetgeving de behandeling van rechtsvorderingen tegen elk concreet individueel ontslag. Deze moeten worden ingesteld nadat de uitspraak in de collectieve ontslagprocedure in kracht van gewijsde is gegaan, en indien zij al zijn ingesteld, worden zij geschorst totdat definitief uitspraak is gedaan over de rechtsvordering tegen het collectieve ontslag. In dat geval, ofschoon de individuele werknemers geen partij kunnen zijn in de procedure waarin het collectieve ontslag wordt aangevochten, bepaalt artikel 124, lid 13, onder b), van de Ley Reguladora de la Jurisdicción Social (zoals dit luidde op het tijdstip waarop het collectieve ontslag plaatsvond) dat de uitspraak op het beroep tegen het collectieve ontslag, zodra deze onherroepelijk is

██████████

geworden, gezag van gewijsde heeft ten aanzien van de individuele procedure.

- 20 Ingeval wordt aangenomen dat er sprake is van een overgang in de zin van richtlijn 2001/23/EG en dat die overgang de oorzaak is van het ontslag van de werknemers, zodat dit ontslag in strijd is met richtlijn 2001/23/EG, is het enige wat in de weg staat aan toewijzing van de vordering van appellant, dat de eerdere opdrachtneemster, Músicos y Escuela, SL, collectief ontslag heeft gegeven en de personeelsafvaardiging (gekozen vertegenwoordigers van de werknemers) hiertegen beroep heeft ingesteld bij het Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, dat dit beroep heeft verworpen bij een later door het Tribunal Supremo bekrachtigd arrest.
- 21 Het essentiële argument in de uitspraak van de Juzgado de lo Social waarbij het door appellant ingestelde beroep wordt verworpen is dat er al een onherroepelijke uitspraak inzake het collectief ontslag is gedaan, waarbij het door de wettelijke werknemersvertegenwoordigers ingestelde beroep is verworpen, en dat, naar Spaans recht, deze uitspraak inzake het collectief ontslag gezag van gewijsde heeft en bindend is voor de werknemers die hun individuele ontslag aanvechten. Zoals gezegd voorziet het Spaanse recht in dit gezag van gewijsde, ondanks dat de individuele werknemer niet kan verschijnen en geen partij kan zijn in de procedure waarin het collectieve ontslag wordt aangevochten.
- 22 Artikel 47 van het Handvest, waarin het recht op een doeltreffende voorziening in rechte is neergelegd, is rechtstreeks van toepassing op een geval als het onderhavige, waarin het erom gaat de door richtlijn 2001/23/EG verleende rechten te doen gelden. In dit geval is het de vraag of dit grondrecht zich verzet tegen artikel 124, lid 13, onder b), van de Spaanse Ley [reguladora] de la jurisdicción social, volgens hetwelk de rechter die moet beslissen over het door de individuele werknemer tegen zijn ontslag ingestelde beroep gebonden is aan hetgeen eerder met gezag van gewijsde is beslist in een onherroepelijke uitspraak in een collectieve procedure tegen een collectief ontslag, hoewel:
 - a) de individuele werknemer geen partij is geweest in die procedure, en dit ook niet kon zijn, terwijl zijn vertegenwoordigers of de vakbonden dit wel zijn geweest of konden zijn;
 - b) de partijen die de werknemers vertegenwoordigen, gronden voor onrechtmatigheid van het collectieve ontslag in de collectieve ontslagprocedure mogelijksterwijs niet hebben aangevoerd, terwijl de individuele werknemer deze wel wil aanvoeren in de procedure waarin hij zijn individuele ontslag aanvecht, en
 - c) in de individuele ontslagprocedure, die immers later plaatsvindt, feiten zouden kunnen worden aangevoerd die zich hebben voorgedaan na het geding waarin het collectieve ontslag werd aangevochten en die de

onrechtmatigheid van het besluit van de onderneming aan het licht zouden kunnen brengen.